

Тақриз

ба автореферати диссертатсияи Кулиев Қудратулло Ҳабибуллоевич дар мавзӯи “Таъсири нуриҳои органикӣ ва маъданӣ ба ҳосилнокӣ ва сифати беҳпиёз дар минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон” барои дарёфти дараҷаи илми доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D080902 – сабзавотпарварӣ

Беҳпиёз яке аз зироатҳои муҳим ва серталаб дар сабзавоткории Ҷумҳурии Тоҷикистон ба шумор рафта, дар таъмини амнияти озуқаворӣ ва баланд бардоштани даромади иқтисодии хоҷагиҳои деҳқонӣ нақши назаррас дорад. Баланд бардоштани ҳосилнокӣ ва беҳтар намудани сифати маҳсулоти он дар бисёр ҳолат аз низоми ғизогирии растаниҳо ва истифодаи дурусти нуриҳои органикӣ ва маъданӣ вобаста мебошад. Дар шароити минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон, ки бо хусусиятҳои хоси иқлимӣ хоки фарқ мекунад, таҳияи низоми илми асоснокӣ нуриворидкунӣ барои беҳпиёз аҳамияти махсуси илмӣ ва амалӣ дорад.

Беҳпиёз яке аз зироатҳои асосии сабзавотӣ дар минтақа ба ҳисоб рафта, ҳам дар хоҷагиҳои деҳқонӣ ва ҳам дар хоҷагиҳои ёрирасони шахсӣ васеъ парвариш карда мешавад. Бо вучуди ин, дараҷаи ҳосилнокӣ ва сифати он аз низоми ғизогирии растаниҳо, хусусиятҳои истифодаи нуриҳои органикӣ ва маъданӣ, инчунин шароити агроэкологии минтақаи парвариш вобастагии зиёд дорад. Дар ин замина мавзӯи интиҳобшуда саривақтӣ буда, ба талаботи муносири илми кишоварзӣ ва истеҳсолот ҷавобгӯӣ мебошад.

Дар қорҳои илмӣ ҳадаф ва вазифаҳои тадқиқот ба таври кофӣ равшан муайян гардидаанд, ки онҳо ба омӯзиши таъсири намудҳо ва меъёрҳои гуногуни нуриҳо ба рушд, инкишоф, ҳосилнокӣ ва нишондиҳандаҳои сифатии беҳпиёз равона шудаанд. Интиҳоби объект ва предмети таҳқиқот асоснок буда, усулҳои гузаронидани таҷрибаҳои саҳроӣ ва таҳлилҳои озмоишгоҳӣ дуруст ба роҳ монда шудаанд. Қисмати таҷрибавӣ бо риояи усулҳои умумиқабулшудаи тадқиқоти агрохимиявӣ ва кишоварзӣ иҷро гардида, боэътимодии натиҷаҳои бадастомадаро таъмин менамояд.

Унвонҷӯ дар қорҳои илмӣ-тадқиқотии хеш маълум намудааст, ки фосилаи байни кишт то пайдошавии майсаҳо дар кишти баҳории беҳпиёзи навъи Ҳисорӣ аз 29 то 32 ва дар кишти тирамоҳӣ аз 11 то 13 рӯзро ташкил додааст. Давраи аз пайдошавии майсаҳо то ташаккулёбии аввали беҳпиёзи кишти баҳорӣ, дар варианти назоратӣ 63 рӯз ва дар вариантҳои истифодаи нуриҳои маъданӣ аз 64 то 66 рӯз будааст. Дар минтақаи Кӯлоби вилояти Хатлон, давомнокии давраи нашъунамои беҳпиёзи навъи Ҳисорӣ аз кишт то пухтарасӣ вобаста аз вариантҳои омӯзишӣ дар кишти баҳорӣ ба 159 - 170 рӯз ва дар кишти тирамоҳӣ ба 247 - 256 рӯзро ташкил намудааст.

Ҳамзамон, унвонҷӯ исбот намудааст, ки истифодаи оқилонаи маҷмӯи нуриҳои органикӣ ва маъданӣ ба беҳтар гардидани хусусиятҳои агрофизикӣ ва агрохимиявӣ ҳок, фаъол гардидани равандҳои микробиологӣ ва баланд шудани дастрасии элементҳои ғизоӣ барои растаниҳо мусоидат менамояд. Ин ҳолат, дар навбати худ, ба афзоиши ҳосилнокӣ ва беҳтар шудани сифати маҳсулот таъсири мусбат мерасонад. Ҳамин тариқ, аз таҳлили нишондодҳои ҳосилнокии беҳпиёзи навъи “Ҳисорӣ” вобаста ба вариантҳои омӯзишӣ мушоҳида

